

Działalność i postulaty organizacji Catholic Concern for Animals

Krzysztof Smykowski

Wydział Teologiczny

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Instytutu Teologii Moralnej

Al. Raclawickie 14, 20-950 Lublin, ksmykowski@kul.pl

Streszczenie

Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie działalności stowarzyszenia Catholic Concern for Animals założonej w 1929 r. Jest ono jedną z nielicznych organizacji działających na rzecz ochrony zwierząt, które inspirowane są nauczaniem Kościoła katolickiego. Jej członkowie podejmują wielopłaszczyznową działalność, która obejmuje akcje edukacyjne i protestacyjne. Istotną jest także praca wydawnicza. Stowarzyszenie od 1937 r. wydaje kwartalnik „The Ark”, w którym informuje czytelników o swoim bieżącym funkcjonowaniu oraz publikuje artykuły na temat zwierząt i ich dobrostanu. W 2015 r. liderzy organizacji skierowali do papieża Franciszka apel o dokonanie zmian w *Katechizmie Kościoła Katolickiego*, podkreślając służebną rolę człowieka wobec świata przyrody i postulując znaczne ograniczenie prowadzenia doświadczeń na zwierzętach. Wydaje się, że część z tych żądań idzie zdecydowanie za daleko i jest nie do pogodzenia z integralną wizją człowieka i świata głoszoną przez Kościół.

Słowa kluczowe

Catholic Concern for Animals, teologia moralna, zwierzęta

1. Wstęp

Przełom XVIII i XIX wieku był czasem, w którym opinia publiczna w Wielkiej Brytanii zwróciła uwagę na los zwierząt wykorzystywanych przez człowieka w różnych wymiarach jego działalności. Zaowocowało to w XIX i w I połowie XX wieku powstaniem szeregu organizacji filoanimalistycznych, które ogólnie rzecz ujmując, można umiejscowić w dwóch nurtach. Pierwsze podejmowały działalność na rzecz szeroko pojętego dobrostanu zwierząt. Sprzeciwiano się walkom kogutów. Postulowano zapewnienie właściwych warunków zwierzętom pracującym w gospodarstwie oraz propagowano humanitarne metody uboju

zwierząt rzeźnych. Drugą grupę stowarzyszeń zaliczyć należy do ruchu antywiwiskcyjnego, który domagał się ograniczenia lub zaprzestania wykonywania eksperymentów z wykorzystaniem żywych zwierząt (Paton 1997: 246-247).

Wśród organizacji filoanimalistycznych na szczególną uwagę zasługuje Catholic Concern for Animals. Stawia ona sobie za cel propagowanie szacunku i odpowiedzialności za świat zwierząt, które są inspirowane wiarą chrześcijańską i nauczaniem Kościoła. Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie działalności tej organizacji oraz ocena formułowanych przez nią postulatów z perspektywy nauczania Kościoła oraz

podstawowych zasad teologii moralnej. Niektóre z tych żądań są bowiem daleko idące. Organizacja bowiem postuluje nawet wprowadzenie szeregu zmian w *Katechizmie Kościoła Katolickiego*.

2. Historia organizacji

Początek dziejów omawianego towarzystwa sięga lat dwudziestych XX w. Powstało ono w 1929 r. pod nazwą The Catholic Study Circle for Animal Welfare (Katolickie Koło Studiów nad Dobrostanem Zwierząt). Inicjatywa jego utworzenia zrodziła się w niewielkiej grupie katolików, którzy pragnęli skoncentrować się na problemie cierpienia zwierząt i podjąć wielowymiarowy wysiłek na rzecz zapobiegania jemu. Pragnęli oni także zainteresować tym zagadnieniem swoich współwyznawców w Wielkiej Brytanii (Web-01).

Od samego początku zabiegano, aby stowarzyszenie zostało uznane przez władze kościelne i mogło otrzymać kościelną osobowość prawną. W początkowym etapie spotkało się to z brakiem zrozumienia ze strony ówczesnego arcybiskupa Westminster kard. Francisca Bourne'a, który zasugerował, aby katolicy w większej mierze zaangażowali się w działalność Królewskiego Towarzystwa Zapobiegania Okrucieństwu Względem Zwierząt (RSPCA), jednej z najstarszych i najbardziej znaczących organizacji filoantymalistycznych. Oficjalna aprobata ze strony władz kościelnych nastąpiła w 1931 r. Wtedy także dzięki zaangażowaniu licznych duchownych diecezjalnych i zakonnych opracowano pierwszy statut stowarzyszenia. Zapisano w nim, że celem są studia nad naturą i etycznymi konsekwencjami relacji człowieka wobec zwierząt w świetle tradycyjnego i autorytatywnego nauczania Kościoła katolickiego. Stowarzyszenie na początku dystansowało się od podejmowania konkretnych działań, pozostawiając je innym organizacjom, a samo chcąc jedynie dostarczać im teologicznych podstaw. Członkami koła studiów mogli być jedynie katolicy. Statut jednak stwierdzał, że przedstawiciele innych wyznań nie powinni być

pozbawieni możliwości udziału w debacie (Web-01).

Zapis ten stał się inspiracją do podjęcia dialogu ekumenicznego, a z czasem także międzyreligijnego. Od 2014 r. Catholic Concern for Animals jest wiodącym członkiem Animal Interfaith Alliance zrzeszającego organizacje reprezentujące katolików i anglikanów oraz wyznawców buddyzmu, hinduizmu, dżinizmu, islamu, judaizmu i unitarianizmu. Zadaniem jest prezentowanie wspólnego stanowiska wyprowadzonego z systemu wierzeń i duchowości właściwych każdej z religii w celu propagowania humanitarnego traktowania zwierząt (Web-02; Web-03). Taką współpracę z innymi wyznaniami chrześcijańskimi należy uznać za przejaw ekumenizmu praktycznego (Salomon 2000: 16-17).

W celu prezentowania pracy stowarzyszenia oraz przybliżania opinii publicznej znaczenia właściwych relacji człowieka wobec zwierząt zostało założone w 1937 r. czasopismo „The Ark”. Jego pierwszym redaktorem naczelnym został Dom Ambrose Agius OSB, który za swoje zadanie postawił także obronę Kościoła przed niesłusznymi zarzutami propagowania niewłaściwego traktowania zwierząt. W chwili obecnej czasopismo to ukazuje się trzy razy w roku (Web-04).

3. Działalność organizacji

Jako stowarzyszenie inspirowane nauką Kościoła Catholic Concern for Animals zachęca także do modlitwy o poszanowanie dzieła stworzenia. Organizowane są zarówno cykliczne, jak i okazjonalne spotkania modlitewne, także w wymiarze ekumenicznym. Najbardziej doniosłe wydarzenia mają miejsce w Światowym Dniu Modlitwy o Ochronę Stworzenia obchodzonym z inicjatywy papieża Franciszka 1 września oraz w Światowym Dniu Zwierząt, który ma miejsce 4 października (Web-05). Niemalże w każdym numerze czasopisma „The Ark” drukowane są modlitwy w tej intencji. Ma to znaczenie nie tylko apostolskie. Dzięki temu szerszego gronu wierzących stały się znane piękne teksty autorstwa Ojców Kościoła, np.

św. Modesta z Jerozolimy (*Prayer for animals* 2016; 68-69).

W ostatnich latach stowarzyszenie znacznie zmieniło spektrum swojej działalności. Prowadzenie studiów jest tylko niewielką częścią pracy ich członków. Wydaje się, że współcześnie w organizacji nacisk został położony na konkretne działania na rzecz podniesienia poziomu dobrostanu zwierząt lub przeciwdziałanie okrucieństwu względem nich. Spośród wielu inicjatyw zostaną w tym miejscu przedstawione te najbardziej znaczące.

W 2016 r. została podjęta akcja zbierania podpisów pod apelem do władz Indii o zastrzeżenie kar za znęcanie się nad zwierzętami, które obecnie są raczej symboliczne. W krótkim czasie udało się zebrać prawie 90 tysięcy głosów wsparcia (Web-06). Należy uznać, że takie działanie jest konkretną formą zaangażowania na rzecz dobra wspólnego. Najczęściej bowiem osoby znęcające się nad zwierzętami w krótkim czasie zaczynają przejawiać podobne postawy wobec drugiego człowieka (Franciszek 2016: nr 92).

Innym przejawem zaangażowania są działania na rzecz zdelegalizowania okrutnych walk koni, które na szeroką skalę są organizowane na południowych Filipinach. W tego typu widowiskach biorą udział przedstawiciele władz lokalnych oraz całe rodziny, a towarzyszy mu przyjmowanie zakładów hazardowych (Web-07). Należy stwierdzić, że czerpanie radości czy rozrywki z udziału w tego rodzaju brutalnych przedstawieniach świadczy o głębokim znieprawieniu moralnym człowieka (Wróbel 2010: 79).

Znaczna uwaga jest także przywiązywana do promocji wegetarianizmu jako stylu życia. Był on dość powszechny w czasach starożytnych, co wiązało się ze znacznymi wpływami herezji manicheizmu. Wegetarianizm manichejczyków był konsekwencją wstrętu wobec zwierząt jako dotkniętych dogłębnie pierwiastkami zła. Jego motywacją nie było bynajmniej współczucie wobec zwierząt czy chęć zaoszczędzenia im cierpień, lecz lęk przed wchłonięciem owego metafizycznego zła. Taka wizja była oczywiście

do nie pogodzenia z chrześcijańską wizją stworzenia, które jest dobre (Salij 2005: 103-104). Członkowie stowarzyszenia i autorzy publikacji na łamach „The Ark” wskazują na zasadniczo odmienne motywacje podjęcia decyzji rezygnacji ze spożywania potraw mięsnych. Nie negują możliwości konsumpcji produktów pochodzenia zwierzęcego i nie upatrują w tym grzechu. Zasadniczym motywem takiego wyboru jest stwierdzenie, że nie należy zabijać zwierząt bez proporcjonalnie ważnego powodu. Wegetarianie zatem w sposób dobrowolny podejmują taką decyzję kierowani wrażliwością i życzliwością wobec zwierząt (Akers 2016: 17).

4. Propozycja zmian w Katechizmie Kościoła Katolickiego

Jedną z ostatnich inicjatyw stowarzyszenia jest postulat dokonania zmian w szeregu paragrafów *Katechizmu Kościoła Katolickiego*, które podejmują temat zwierząt oraz relacji człowieka względem nich. Dotyczy on wprost zarówno treści doktrynalnych, jak i wynikających z nich konsekwencji o charakterze moralnym. Został on skierowany do papieża Franciszka tuż przed opublikowaniem encykliki *Laudato si'* dotyczącej kwestii ekologicznej.

Podstawową postulowaną zmianą jest podkreślenie służebnego charakteru człowieka względem całego stworzenia, w tym wobec świata zwierząt. Jest to konsekwencją przyznania wszystkim istotom żywym wyjątkowej pozycji w hierarchii bytów. Autorzy dokumentu wskazują bowiem, że zostały one stworzone ze względu na siebie i dla realizacji własnych celów, które człowiek winien szanować (Jones, Fegan 2015: 23). Należy z całą pewnością uznać wewnętrzną wartość wszystkich istot żywych, które zostały stworzone przez Boga będącego miłością. To On otacza całe stworzenie opieką i podtrzymuje je w istnieniu, czego świadectwem są choćby liczne teksty zawarte w księgach sapiencjalnych Starego Testamentu (Wróbel 2010: 97-98). To samo Pismo święte podkreśla jednak wyjątkową pozycję człowieka jako korony stworzenia. Sobór Watykański II wskazuje

ponadto, że człowiek jest „na ziemi jedynym stworzeniem, którego Bóg chciał ze względu na nie same” (Sobór Watykański II 2002: nr 24). Świadectwem takiego integralnego i wyważonego podejścia są ponadto obecne zapisy katechizmowe, które wskazują, że „zwierzęta [...] są z natury przeznaczone dla dobra wspólnego ludzkości w przeszłości, obecnie i w przyszłości” (*Katechizm* 2002: nr 2415). Człowiek jest zatem powołany, by panować nad przyrodą jako „jej rozumny i szlachetny «pan» i «stróż», a nie jako bezwzględny «eksploatator»” (Jan Paweł II 1979: nr 15), o czym zdają się zapominać członkowie Catholic Concern for Animals.

Autorzy petycji kładą duży nacisk na konieczność właściwego traktowania zwierząt przez człowieka. Rozwijając dotychczasowe wskazania katechizmowe podkreślają, że sprzeczne z Bożym prawem jest powodowanie niepotrzebnych cierpień lub przedwczesnej śmierci istot żywych poza nielicznymi wyjątkami, gdy nie można podjąć innego typu działań (Jones, Fegan 2015: 23). W stosunku do zapisów *Katechizmu* zostaje mocniej podkreślona odpowiedzialność człowieka poprzez bezpośrednie odwołanie się do argumentów religijnych. Członkowie stowarzyszenia mają na celu kształtowanie postawy wrażliwości i życzliwości człowieka wobec innych istot żywych oraz przeciwdziałanie jakimkolwiek formom okrucieństwa (Wróbel 2010: 102-103), co należy uznać za cenną propozycję, zwłaszcza że przypadki znęcania się człowieka nad zwierzętami nie należą do rzadkości (Web-08).

Z niepokojem należy ocenić propozycję usunięcia dotychczasowych zapisów *Katechizmu*: „Równie niegodziwe jest wydawanie na nie [zwierzęta] pieniędzy, które mogłyby w pierwszej kolejności ulżyć ludzkiej biedzie. Można kochać zwierzęta; nie powinny one jednak być przedmiotem uczuć należnych jedynie osobom” (*Katechizm* 2002: nr 2418). Trzeba stwierdzić, że znęcanie się nad zwierzętami nie jest jedyną niewłaściwą formą odniesienia człowieka względem nich. W ostatnich czasach daje się zauważyć także tendencję przeciwną

będącą skutkiem oddziaływania na społeczeństwo poglądów o charakterze zooperonalistycznym. W nowoczesnej rodzinie zwierzęta zajmują bowiem niejednokrotnie pozycję równą człowiekowi (Kośmicki 1997: 22). Zadaniem zaś nauczania Kościoła jest piętnowanie wszystkich, a nie tylko wybranych sytuacji nieprawidłowych. Wykreślenie wspomnianego fragmentu należy traktować jako brak integralnego podejścia do analizowanych kwestii.

Daleko idącym postulatem jest żądanie zmian w zakresie oceny moralnej doświadczeń z wykorzystaniem zwierząt. *Katechizm Kościoła Katolickiego* stwierdza, że „Doświadczenia medyczne i naukowe na zwierzętach są praktykami moralnie dopuszczalnymi, byle tylko mieściły się w rozsądnych granicach i przyczyniały się do leczenia i ratowania życia ludzkiego.” (*Katechizm* 2002: nr 2417). Nie każdy zatem eksperyment może być uznany za dopuszczalny. Należy wykazać, że istnieje uzasadniona nadzieja, że zaowocuje on opracowaniem nowych form terapii, które w przyszłości będzie można wykorzystać w medycynie (Smykowski 2015: 108). Rozsądne granice wyznacza z kolei dążenie do ograniczenia ilości zwierząt wykorzystywanych w doświadczeniach oraz minimalizacji odczuwanego przez nie bólu i stresu (Jan Paweł II 1998: 198). Catholic Concern for Animals proponuje natomiast, aby uznać za dopuszczalne jedynie te doświadczenia, które mają na celu dobro indywidualnego osobnika. Oznaczałoby to w zasadzie możliwość przeprowadzania wyłącznie eksperymentów terapeutycznych, które obecnie nie stanowią istotnego odsetka wykonywanych testów. Autorzy petycji w rzadkich i uzasadnionych wypadkach dopuszczają także wykonywanie eksperymentów, których celem byłoby uratowanie przed wyginieniem poszczególnych gatunków zwierząt (Jones, Fegan 2015: 23). Spełnienie tych żądań oznaczałoby w praktycznie uznanie za niemoralne badań nad opracowaniem nowych szczepionek, leków czy technologii medycznych, których jednym z pierwszych etapów są testy na

zwierzętach. Nie każdy eksperyment może być bowiem zastąpiony doświadczeniem *in vitro* lub inną techniką alternatywną (Ranganatha, Kuppast 2012: 31). Byłaby to z całą pewnością zbyt wielka ingerencja nauczania Kościoła w sferę wolności badań naukowych. Stanowiłaby także poważne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi. Wydaje się, że obecne sformułowanie *Katechizmu* uzupełnione enuncjacjami papieża oraz watykańskich dykasterii stanowi równowagę pomiędzy dążeniem do dobra wspólnego a słusznymi postulatami ochrony zwierząt laboratoryjnych.

Ostatnim z postulatów jest rozszerzenie listy świętych, którzy wyróżniali się szczególnie szacunkiem względem dzieła stworzenia. W chwili obecnej wymienieni są jedynie św. Franciszek z Asyżu i św. Filip Nereusz (Jones, Fegan 2015: 23). Autorzy petycji nie wskazują konkretnych postaci. Można jedynie się domyślać, że chodzi o św. Antoniego Pustelnika, św. Benedykta, św. Gerazyma, św. Marcina z Porres, św. Izydora, św. Rocha, św. Antoniego z Padwy, św. Sergiusza z Radoneża oraz św. Jana Bosko (Skrudlik 1938: 58-68). Postulat ten należy uznać za zasadny. Wydaje się, że wskazanie chrześcijanom większej ilości osób kanonizowanych prowadzących życie w harmonii ze światem stworzonym pomoże im kształtować poprawne relacje względem zwierząt i właściwie wypełniać swoje zobowiązania wobec przyrody.

Należy zauważyć, że postulaty organizacji dążą do wprowadzenia radykalnych zmian w katechizмовych paragrafach dotyczących zwierząt. Część z nich pozostaje jednak w sprzeczności z integralną wizją człowieka i świata stworzonego afirmowaną i głoszoną przez Kościół. Ich wcielenie w życie mogłoby być bardzo niebezpieczne i zagrozić szeroko pojętemu dobru wspólnemu. Pozostałe natomiast mogłyby zostać zaakceptowane. Nie wnoszą jednak one w zasadzie niczego nowego poza nieco odmiennym rozłożeniem akcentów.

5. Zakończenie

Catholic Concern for Animals jest jedną z nielicznych na świecie organizacji, które podejmują działania na rzecz ochrony zwierząt, inspirując się katolicką wizją świata i nauczaniem Kościoła. Sam fakt istnienia takiego stowarzyszenia jest cenny. Wydaje się bowiem, że katolicy w zakresie troski o zwierzęta i świat przyrody ustąpili miejsca osobom i grupom, których wizja świata jest zdecydowanie odmienna. Niejednokrotnie są one bowiem wrogo nastawione do jakichkolwiek przejawów religii. Takie wycofanie było niewątpliwie przyczyną wielu niesłusznych oskarżeń Kościoła o wydatne przyczynienie się do współczesnego kryzysu ekologicznego oraz kształtowanie postaw okrucieństwa wobec zwierząt (Zdziechowski 1993: 46).

Odpowiedzią na takie zarzuty może być działalność Catholic Concern for Animals i podobnych organizacji czy stowarzyszeń. Obecnie działalność stowarzyszeń katolickich skupia się raczej na szeroko pojętej kwestii ekologicznej (przykładem może być Ruch Ekologiczny św. Franciszka z Asyżu – REFA). Brakuje jednak w Polsce i innych krajach zrzeszeń mających na celu kształtowanie właściwych relacji człowieka wobec zwierząt, przeciwdziałanie okrucieństwu i przypominanie człowiekowi o jego obowiązkach względem istot żywych.

Z tych właśnie powodów z nadzieją należy przyjąć działalność Catholic Concern for Animals i jej wkład w działanie na rzecz dobra wspólnego, mimo tego że wykazano głoszenie szeregu twierdzeń, których nie można pogodzić z biblijno-teologiczną wizją człowieka i otaczającego go świata oraz wynikającymi z niej konsekwencjami moralnymi. Pojawienie się takich stwierdzeń było zapewne skutkiem braku sprawowania należytej opieki nad stowarzyszeniem przez kompetentnego przedstawiciela Kościoła. Błędy te mogą zostać skorygowane przez ustanowienie asystenta kościelnego biegłego w zakresie teologii, w tym przede wszystkim teologii moralnej oraz autentyczne podjęcie z nim współpracy przez wszystkich członków zrzeszenia.

Należy wreszcie popierać rozwój stowarzyszenia w różnych państwach bądź powstawanie innych organizacji o podobnych celach. Zawsze jednak trzeba pamiętać o odpowiedniej formacji teologicznej członków, gdyż w przypadku analizowanych kwestii nie trudno o popełnienie brzemienych w skutkach błędów.

Bibliografia

- Akers K., 2016, *Vegetarianism and Christianity – Are they compatible?*, The Ark, vol. 234, 17-21.
- Franciszek, 2015, Encyklika *Laudato si'*, Libreria Editrice Vaticana, Rzym.
- Jan Paweł II, 1979, Encyklika *Redemptor hominis*, Libreria Editrice Vaticana, Rzym.
- Jan Paweł II, 1998, *Eksperyment w biologii*. Przemówienie do uczestników Tygodnia Studiów zorganizowanego przez Papieską Akademię Nauk (23.10.1982), w: Szczygieł K. (red.), „W trosce o życie. Wybrane dokumenty Stolicy Apostolskiej”, Biblos Kraków, 196-199.
- Jones D., Fegan Ch., 2015, *Catholic Concern for Animals. Submits an Animal Welfare Paper for the Consideration of His Holiness, Pope Francis*, Animal Spirit, vol. 2, 20-23.
- Katechizm Kościoła Katolickiego*, 2002, Pallottinum, Poznań.
- Kośmicki E., 1997, *Ukochane zwierzęta. Emocjonalne więzi pomiędzy człowiekiem a zwierzętami*, Wszechświat, vol. 3, 21-23.
- Paton W., 1997, *Człowiek i mysz. Badania biomedyczne na zwierzętach*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Prayer for animals*, 2016, The Ark, vol. 234, 67-68.
- Ranganatha N., Kuppast I.J., 2012, *A Review on Alternatives to Animal Testing Methods in Drug Development*, International Journal of Pharmacy and Pharmaceutical Sciences, vol. 5, 28-32.
- Salamon D., 2000, *Krótką panorama ekumeniczna*, Sympozjum, vol. 1, 7-20.
- Salij J., 2005, *Kontrowersyjni przyjaciele zwierząt*, Forum Teologiczne, vol. 6, 95-106.
- Skrudlik M., 1938, *Chryścianizm a świat zwierzęcy*, Drukarnia i Księgarnia św. Wojciecha, Poznań – Warszawa – Wilno – Lublin.
- Smykowski K., 2015, *The Possibility of Conducting Experiments on Animals. Moral Theologian's Reflections*, *Studia Ecologiae et Bioethicae*, vol. 2, 107-119.
- Sobór Watykański II, 2002, Konstytucja duszpasterstwa o Kościele w świecie współczesnym *Gaudium et spes*, w: Sobór Watykański II, „Konstytucje, dekrety deklaracje”, Pallottinum, Poznań, 526-606.
- Wróbel J., 2010, *Zwierzęta i ich prawa*, w: Jeżyna K., Zadykiewicz T. (red.), „Prawa człowieka. W 60. Rocznicę uchwalenia Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka. Przesłanie moralne Kościoła”, Wydawnictwo KUL, Lublin, 79-103.
- Zdziechowski M., 1993, *O okrucieństwie*, Znak, Kraków.
- (Web-01) *History of CCA*, <https://catholic-animals.com/about/history-of-cca>, dostęp: 25.01.2017.
- (Web-02) *Animal Interfaith Alliance*, <https://catholic-animals.com/about/animal-interfaith-alliance>, dostęp: 27.01.2017.
- (Web-03) *Introducing the AIA*, <https://animal-interfaith-alliance.com/about-us/introducing-the-aia>, dostęp: 27.01.2017.
- (Web-04) *The Ark*, <https://catholic-animals.com/ark>, dostęp: 27.01.2017.
- (Web-05) *Events*, <https://catholic-animals.com/events>, dostęp: 28.01.2017.
- (Web-06) *Petition to Increase Penalties for Animal Abuse in India*, <https://catholic-animals.com/petition-to-increase-penalties-for-animal-abuse-in-india>, dostęp: 28.01.2017.
- (Web-07) *Help End the Brutal Bloodsport of Organised Horse Fighting in the Southern Philippines*, <https://catholic-animals.com/petitions/help-end-the-brutal-bloodsport-of-organised-horse-fighting-in-the-southern-philippines>, dostęp: 28.01.2017.
- (Web-08) *Znęcanie się nad zwierzętami*, <http://www.statystyka.policja.pl/st/wybrane-statystyki/znecanie-sie-nad-zwier/50889,Znecanie-sie-nad-zwierzetami.html>, dostęp: 27.01.2017.

Activity and Demands of Catholic Concern for Animals

Summary

The purpose of this article is to present the activities of an association Catholic Concern for Animals founded in 1929. It is one of the few organizations working for the protection of animals inspired by the teachings of the Catholic Church. Its members engage in various activities on a variety of platforms, including educational campaigns and protests. Publishing work is also important. The association has been publishing a quarterly "The Ark" since 1937, in which it informs readers about its current operations and publishes articles on animals and their welfare. In 2015 the leaders of the organization addressed an appeal to the Pope Francis, appealing for a change in the *Catechism of the Catholic Church*, highlighting the role of a man in service of the natural world and postulating a significant reduction of experimentation on animals. It seems that some of these postulates go too far and are not compatible with an integral vision of man and of the world proclaimed by the Church.

Key words

animals, Catholic Concern for Animals, moral theology
